

EL GAT

DESCRIPCIÓ

El gat és un petit mamífer domèstic de la família dels felins.

Els gats solen pesar entre 2,5 i 7 kg i viuen entre catorze i vint anys. Hi ha moltes races de gats: siamès, persa, egipci...

Tenen un esquelet vertebrat amb quatre potes i una columna que acaba amb la cua, que fan servir com a contrapès al cos per als moviments ràpids. Són animals molt àgils.

Són capaços de caminar sense deixar gaires rastres sobre els dits de les potes. Les urpes del gat queden cobertes per la pell que envolta els coixinets dels dits quan estan relaxats. Això serveix per mantenir les urpes afilades, evita que es desgastin i els permet acostar-se a les preses sense fer soroll. Els gats utilitzen les urpes per escalar.

La creença popular que sosté que els gats sempre cauen sobre les potes sol complir-se. En caure, un gat pot girar-se i redreçar reflexivament el cos, utilitzant el sentit de l'equilibri i la seva gran flexibilitat.

El pelatge del gat presenta moltes variacions, tant en els colors com en els dibuixos. Hi ha gats amb ratlles i n'hi ha amb taques de colors. El pèl pot ser molt curt, rinxolat, llarg o molt llarg.

Els gats tenen dents preparades per matar les preses i arrancar-ne la carn.

La llengua té una mena de punxetes que li serveixen per aguantar les preses i arrancar-ne la carn. També les fan servir per empolainar-se. Tenen bigotis.

Els gats poden moure una orella independentment de l'altra; per tant, poden sentir-hi direccionalment. Gràcies a això, són capaços de moure el cos en una direcció i apuntar les orelles en una altra.

Els gats es comuniquen mitjançant miols, roncs, gemecs, xiulets, grunyits, a més del llenguatge corporal.

ALIMENTACIÓ

Els gats són depredadors molt hàbils que paren emboscades i es llancen sobre petits animals de manera similar a com ho fan els lleopards i els tigres.

Fins i tot, els gats ben alimentats poden caçar i matar ocells, ratolins i rates i altres petits animals que enxampin. Aquest fet pot perjudicar significativament els ecosistemes dels quals no són nadius. En algunes zones, no és permès que els gats domèstics surtin lliures de les cases.

Tot i ser un animal carnívor i caçador, en conviure amb l'home, s'ha acostumat a menjar restes d'aliments i pinso.

REPRODUCCIÓ

Es reproduceix com tots els mamífers. Les cries, entre 2 i 6 gatets, creixen al ventre de la mare durant 9 setmanes. En néixer, s'alimenten mamant durant uns 50-55 dies.

Es recomana no separar un gató de la seva mare fins que no tingui almenys un mes i mig.

DISTRIBUCIÓ I HÀBITAT

El gat domèstic viu en companyia dels humans.

Els gats salvatges, la variant salvatge del gat domèstic, són nadius de tots els continents, tret d'Austràlia. Viuen en boscos i en llocs allunyats de les persones.

Els gats poden quedar-se molt de temps sense moure's, especialment quan observen preses i es preparen per llançar-s'hi a sobre.

Gaudeixen de la calor i el sol, i sovint passen les hores més càlides dormint en un lloc assolellat. En general, poden resistir fàcilment la calor i el fred, sempre que els períodes de fred no siguin gaire llargs.

A la majoria de gats els desagrada estar-se dins l'aigua.

RELACIÓ AMB LES PERSONES

El gat és un dels animals de companyia més populars. Es calcula que hi ha uns 600 milions de gats domèstics arreu del món.

Es creu que el seu avantpassat immediat és el gat salvatge africà i que va ser domesticat fa més de 5.000 anys. Els antics egipcis ja en tenien.

Al gat domèstic li encanta passar-se hores estirat en un lloc on es trobi bé. Quan se l'acaricia ronca i es frega sense parar; en canvi, quan sent el perill, arqueja el llom i treu les ungles, que són retràctils.

EL GOS

DESCRIPCIÓ

És un mamífer domèstic de la família dels cànids.

Hi ha gossos molt petits que pesen al voltant d'1 kg i gossos molt grans que arriben a pesar més de 100 kg. La seva mida pot anar des dels 15 cm fins als 90 cm.

La mitjana de vida és de 12 a 15 anys.

El gos té un esquelet vertebrat que li permet córrer i saltar. Les seves potes s'han desenvolupat per impulsar-se ràpidament cap endavant i saltar quan calgui per caçar i atrapar les preses. Té els peus petits i estrets i camina sobre els dits. Té músculs potents que li permeten assolir una gran velocitat i una gran resistència i dents per caçar, aguantar i estripar les preses.

Els gossos tenen pelatge, que, en alguns casos, pot ser compost d'una capa inferior suau i una capa superior basta que els permet sobreviure a temperatures fredes i, en altres només, consta només d'una capa. El color i la llargària del pelatge varien molt entre les diferents races.

La cua del gos pot tenir diferents formes i llargàries, depenent de les races. També varia la forma de les orelles, del musell, la forma del cos, la mida de les potes, etc.

El gos té molt bon olfacte, bona oïda i bona vista.

El seu crit s'anomena lladruc.

ALIMENTACIÓ

Inicialment, el gos era carnívor, com a descendent del llop que és, però amb els anys s'ha anat adaptant a menjar diferents tipus d'aliments i ara és classificat com a omnívor.

A diferència dels gats, els gossos poden digerir sense problemes una gran varietat d'aliments, incloent-hi verdures i cereals.

Els gossos poden sobreviure molt de temps sense menjar i poden perdre fins a més d'una tercera part del seu pes corporal sense morir-se. En estat salvatge, els gossos poden sobreviure amb una dieta vegetariana quan no poden trobar preses animals.

REPRODUCCIÓ

Es reproduïx com tots els mamífers. Les cries, entre 4 i 6 cadells, creixen al ventre de la mare durant 9 setmanes. En néixer, s'alimenten mamant durant unes 6 setmanes.

HÀBITAT

El gos viu amb els humans com a animal de companyia i en alguns casos fa feines concretes.

Els gossos domèstics han heretat el seu comportament i la manera de relacionar-se amb altres del seu avantpassat, el llop gris.

El llop antigament habitava a Europa, Àsia, Amèrica del Nord i l'Orient Mitjà, a llocs diversos com boscos, muntanyes, praderies..., encara que actualment es troba en una zona molt més reduïda, a causa de la seva persecució.

Els llops són animals que viuen en grup i tenen un comportament que determina diferents relacions socials. Aquestes qualitats han fet que els gossos creïn una relació única amb les persones amb qui conviuen, tot i ser depredadors que poden ser perillosos.

RELACIÓ AMB LES PERSONES

Tenen una gran relació amb els humans. Fan d'animals de companyia, de guàrdia, de gossos policia, gossos de treball, gossos de caça, gossos pigall, gossos pastor, etc.

Hi ha més de 300 races de gossos i es calcula que al món hi ha prop de 400 milions de gossos domèstics.

El gos ha estat en convivència propera amb els humans des de fa més de 10.000 anys. Es creu que el gos fou domesticat per primera vegada a Europa.

El gos utilitza molts signes per expressar com està i comunicar-se amb les persones i altres animals; així, la posició de les orelles, de la cua, dels cos i els lladrucs són diferents segons si està tranquil o enfadat, content o trist.

EL CONILL

DESCRIPCIÓ

El conill és un petit mamífer. Fa uns 35-40 cm de llarg i sol pesar al voltant d'1,5 kg.

Els conills poden viure de 5 a 9 anys de mitjana.

L'esquelet del conill és molt fràgil i pot patir fractures fàcilment. Les potes del darrere són més llargues i potents que les del davant per poder saltar i córrer. Els conills no tenen coixinets a les potes com altres mamífers. Tenen la cua curta.

El cap dels conills és ovalat i tenen els ulls grossos i molt laterals, així poden veure més espai i detectar qualsevol predador proper. Les dents els creixen contínuament (de 10 a 12 centímetres al llarg de la vida).

Les orelles, de fins a 7 cm de llargada, a més a més de captar els sons, els ajuden a regular la temperatura. Són fràgils, per això els conills no s'han d'agafar per les orelles. També hi tenen un líquid que els serveix per protegir-se de malalties.

El pelatge és espès i llanut i de color entre terrós pàl·lid i gris, tot i que les races domèstiques presenten més varietat de colors.

ALIMENTACIÓ

Els conills salvatges mengen herba, fruites, hortalisses, fulles, fruits del bosc i ocasionalment fongs.

La dieta d'un conill ha de tenir molta fibra, és a dir, molt de farratge i poc gra. Necessiten menjar sovint i per això constantment ingereixen petites quantitats. Els aliments verds poden constituir gairebé la meitat del que mengen. Beuen de 3 a 5 litres d'aigua fresca.

Solen sortir a menjar quan es fa fosc o quan es fa de dia.

REPRODUCCIÓ

Es reproduïxen com tots els mamífers. Les cries, al voltant de 5, creixen de 30 a 40 dies al ventre de la mare. Quan neixen no tenen pèls i tenen els ulls tancats. Els conillets s'alimenten de llet unes 3 setmanes fins que ja poden menjar..

DISTRIBUCIÓ I HÀBITAT

Es poden trobar conills de bosc a Europa i Àfrica. Al llarg de la història, però, han estat introduïts a molts altres llocs del món i han causat molts problemes.

Els conills viuen en caus excavats per ells mateixos, que s'anomenen llo-rigueres. Ocupen àmplies zones del territori, amb preferència pels llocs secs que facilitin l'excavació. Al centre del territori hi ha el cau comunitari, que és una estructura subterrània que va creixent amb el pas del temps i les generacions i que serveix de refugi a la colònia.

Habiten en boscos, tot i que prefereixen camps extensos coberts per matolls on es poden amagar.

També s'han adaptat a l'activitat humana i viuen en parcs, camps de gespa o en cultius agrícoles

RELACIÓ AMB LES PERSONES

Des de l'antiguitat, el conill ha estat apreciat pels humans i criat en captivitat com a aliment i també com a mascota. Actualment, n'hi ha moltes varietats domèstiques.

Els conills són animals temorosos, ja que al seu àmbit natural tenen molts depredadors i han d'estar alerta. Davant de qualsevol amenaça tenen dues úniques opcions: fugir o ajupir-se simulant estar mort. A la llar, es comporten de forma similar. Si el conill sent sorolls estridents o molt forts, s'encongirà amb les orelles cap enrere, els ulls oberts de bat a bat i li tremolarà tot el cos.

Solen considerar la gàbia com el seu refugi.

